

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep.G 12:2

National Library
of Sweden

DR E. S. ifrån Herr Kongl. Secreteraren Jonas Carl Linner,
 hielm til Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörnell; dat.
 Elbetorps vid Ålmar, den 25 Dec. 1796*.)

Innehåll:

1) Tacksägelse, ädelmodig som Värmen Sjelf. 2) Hans Vänskaps
 för min yngre Söter lika varm. 3) Mit Porträtt lifvar
 minnet af Sörme Vänner. 4) Egen Brev- Beskrifning påtänkt.
 5) Dagens Stunder af Grefve Örenskierna. 6) Kon. Gustaf Adolfs
 Årestod. 7) Den nu levande Bygger redan Sief på sin uti alla
 våra Hjärtan. 8) En lindad till Minnesbok. 9) Min öfriga
 Familie ihugkommes med vanlig ömhet. 10) Sir Lattaau. 11)
 Önskingar.

Min älskade och vördade Herr Söfsefors.

Öm var min taknad af en Slogkomst, som i många
 tider varit mig kär: förtjusande glad den Stund, då jag
 åter fick för några dagar sedan emottaga et gracieust
 Brev af Herr Söfsefors: och på en Dag, som förr i de glän-
 daste Vänskaps-fester skänkte mit hjerta nöje och för-
 tjusning, får jag nu hembära min ödmjuka Tacksägelse.
 Den kommer fimpel som hela min varelse, som min
 slydda och dei lilla ömhet, men lika som den, inner,
 fattar min Tacksägelse en smickertlös uprigtighet och
 hjertats liflighet. Kunskapen om Herr Söfsefors och
 des älskvarda Familjes Sälhet har ökat min. Med
 välsigt Läste jag hure skönt och känslofullt Herr Söfsefors
 bibehållit minnet af den tid, då äfven jag delade des
 glädje och välb; men äfven vid den djupa vördnad
 jag billigt äger mot förfynens Nådiga och visa
 Styrelse,

* Detta få sköna Brev bekom jag Nyårodagen 1797.

Styrelse, kan jag ej få känna Sälheten af det Närvarande, at icke en öm blick återtränger til det framfurna och tillbaka vänder med saknad. Undra icke på dessa känslor vid det Epitet af vår, som Herr Ajesforn så sniultrande för mig tänkte tillägga en Person, hwars Minne aldrig uphör at vara mig kärt och dyrbart. Hennes Gufst leende öskud och behag voro mig intagande. Så blir mig alltid hennes skogkorst; och med den ömaste erkänsla har jag emot, tagit Herr Ajesforns förfäkran om det waraktighet. lifligt förnöjd lätste jag och berättelsen om Herr Ajesforns rolige Besök. De charmantia Ordnen! utropste jag vid den glada Surprisen lilla vackra Stafva och hennes Man gifvo i Linköping åt en öm Fader; och tårdligt spelande för mina ögon deras glädje at få förnöja den som så förtjennar deras kärlek. Med blandning af sådana känslor och af egen glädje fick jag det ganska lika och ganska älskade Portraitet. Mit första gjernomal blef at visa det åt min Helena. Marie; och med den förnöjda upsyn, som frådandet af et så gädligt ansigte än mera uplyftades, förnyade hon genast sin önskan, at någon gång vinna Kännedorn af en Herre, som hon länge mer än värderat, för des Skrifter, känslor och vänskaps. Jag är Herr Ajesforn mer än mycket förbunden för denna Present; och det är roligt, at för sjelfra Graveringskostnaden få vara det at en kär Vän *); för arbetet at en annan, lika förtjent älskad **); för under skriften at en vördad Man, som besöfde mig al Ynnest †).

Herr Ajesforns besök vid den sijnämndes Graf just förgnade mig, och jag deltog ömt i de rörelser, som nödvändigt måste upstå vid denna syn.

*) Herr Grosshandlaren Joh. Nils. Lindahl i Norrköping. Jag

***) Herr Hof-Gravören Joh. fr. Martin i Stockholm.

†) Herr Professoren Joh. Henr. Liden, Dod i Norrköping 1793.

Jag gratulerar Herr Kullberg, som fick resa med en så känslofull vän; och detta nästan med afund. Min resa förl. Sommar var ock ganska rolig, fast på annat sätt; men jag misstror mig at kunna ge berättelsen derom något behag. Ändå, i den heligaste tyfthet sagt, skal den en gång synas; då jag hinnet fullborda den och de flere jag påtänkt. Jag skal då taga mig frihet at lämna des första Exemplar åt Herr Skofors, som först upmuntrade mig till sådane Anteckningar och som hedrade mina första försök med införande i sina vackra arbeten. Men ännu — tyft, tyft! och alltid tyft at det är jag som vägat.

Uppan vår (äck! jag nyttjar detta kära, mig tillättna ender) Stafva fick jag igår Dagens Stunder. De äro charmanta och min dag blir lättare vid deras läsning. Äfven för detta öfje är jag Herr Skoforsn obligerad. Så, ej mindre för de vackra Tömen Herr Skoforsn själv sändes mig och för den qvicka berättelsen embeten på Brothningholm.

Stor skada är at ärestoden på Norrmalm's Borg, eller det förflyttade Brunkenberg, icke fullkomligen lyckat och icke fått till prydnad de Statuer som i början varit ämnade. Vid denna saknad torde det åtminstone förtjena en nämning, at Nämnen på Sätternarna, hvilkas Klupuden synas en Medallion, måtte ännu distatras. Vid Skifverade Odider hade det kunnat umbäras, men ej vid blotta Porträtter.

Med välfyllt höres i från alla kanter med ljud rishet och helt evantig järnhet. Skrifvelsen är börjad af vår nye Gustafsköpsk. hättle Hans Regering så förtättras och länge vara! utmärket af rättvisa och fred; så blir han älskad och säll. Den ganska friheten Andan skal då ej länge, och alltid vanmäktig, så äfva, och framtiden ej bli så underlig, som man eljest torde kunna bejara, då man ser sådane händelser som den med skifven i din, Köping.

Näcker,

Väcker, mycket väcker var början af Lilla Stafvas Minnes-
Bok. När skal jag där få teckna mitt Namn, närvarande?
Det blir bara Namnet: ty jag har ingen Känsla, som kan
framföras af pennen.

Just med längtan önskar jag snart få höra något om
Herr Hofsefersns Son: hans Refor, hans Insigter och — hans
nu erhållne förmåner. Med glädje har jag redan hört at
han är sig lik i väfande och i vänfkap. Kälfa honom o-
ändligt, och framför min vördnad för min lilla Nådige
Syfter Drita. Nora. Bed henne ej glömma mig, fastän
jag måste sakna nöjet at af henne djelft få veta des hög-
komst. Til de glada Makarne på Sätres anskallar jag äfven
om tusende hälsningar och til lilla Martin, hvar öfver jag
med första skal befrava. Huru mär den lilla lilla Alms-
quist? är han litea väcker? Skar han inga syffkon?

Vid min nedresa för jag förbi Pastor Catteau, helt nära
Släfers Gåfvefvarer-gård, utan at känna honom. Det förtrot
omg mycket: ty han har alltid varit complaisant mot mig
och jag hade kunnat få till fända hälsningar med honom til
de Vänner, hos hvilka jag njöt hans godhet. Men det vade
mig, at jag just fick samma Skjutabonde och äfven ut
denne hörde Pastorns beröm för det vänligaste bemötande.

Jag måste nu sluta. Huru nödigt gör jag det ikke,
efter som jag skrifer til en Vän och bara om Vänner och
Sälhet! Men jag måste bort til middagen. Aick! om där
kunde ges et ögnablick så vlight, som dem jag njöt i
Herr Hofsefersns glada Boning! Men jag skal minnas — och
glädjas af det förflutna. Mätte Herr Hofsefersns Jul vara
nöjflam och det tillfundande året fullt af Sälhet! Förlat min
simpila önskan, men den gifver af et usrigtigt hjerta, hos
en alltid tillgifven och förbunden ädmjuk Tjenare och Vän

J. C. L: m.

Förlat all snofrot och lät mig ej länge sakna beris af en kär högkomst.